

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 2^{ης} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931

ΠΡΟΕΔΡΙΑ Α. Χ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα τὸ ἐπικυροῦν τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου, ὡς ἀκαδημαϊκοῦ.

Ἐγκρίνεται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1931-1932.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καταθέτει τὰ πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν ἀποσταλέντα συγγράμματα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ. — Ἀνασκαφαὶ ἐν Θήβαις, ὑπὸ Α. Κεραμοπούλλου.

Ἐξ ἀνασκαφείσης τυρπολημένης οἰκίας παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῶν Θηβῶν συνάγεται κατὰ τὰ εὐρήματα, ὅτι ἀληθῶς, ὡς λέγει ὁ Λίβιος, ἡ πόλις αὕτη ἔπαθε καταστροφὴν ἐπὶ Μομμίου τῷ 146 π. Χ.

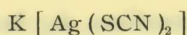
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ. — Νέος τύπος γεωμετρικῆς οἰκίας, ὑπὸ Γ. Οἰκονόμου.

Ὁ κ. Γ. Οἰκονόμος ἀνεκοίνωσε νέαν συμπλήρωσιν τοῦ ἐκ τοῦ Ἡραίου τοῦ Ἄργους προερχομένου πηλίνου οἰκίσκου τοῦ 750 περίπου π. Χ. Εἰς τὴν νέαν ταύτην συμπλήρωσιν ἔδωκαν ἀφορμὴν νέαι παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν σφζομένων τεμαχίων τοῦ οἰκίσκου καὶ νέα τεμάχια ἀνευρεθέντα ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Οἰκονόμου ἐν τῷ

Ἐθνικῷ Μουσείῳ. Διὰ τῆς νέας συμπληρώσεως ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ πρότερον θεωρούμενα ὡς τεμάχια δύο διαφόρων οἰκίσκων συνεννοῦνται εἰς ἓνα καὶ μόνον οἰκίσκον, τοῦτο δὲ παράγεται νέος τύπος οἰκίας τῆς γεωμετρικῆς περιόδου μετὰ διστύλου προστάσεως καὶ δευτέρου ὀρόφου μετὰ ὑψηλῆς στέγης καὶ ἐξώστου ἐπὶ τῆς προστάσεως. Ὁ νέος οὔτος τύπος καὶ ἀπολύτως βέβαιος εἶναι καὶ μοναδικὸν παράδειγμα παρέχει ἐκ τῆς γεωμετρικῆς περιόδου.

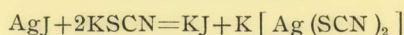
ΧΗΜΕΙΑ. — Αἱ πρῶται ἀργυριωδοροδανικαὶ ἐνώσεις, ὑπὸ **A. X. Βουργάζου**.

Αἱ ἀλογονοῦχοι ἐνώσεις τοῦ ἀργύρου ὡς καὶ τὰ κυανιοῦχα καὶ θειοκυανιοῦχα τοῦτου ἄλλατά εἰσιν, ὡς γνωστὸν, διαλυτὰ ἐντὸς τῶν μεγάλης πυκνότητος ὕδατικῶν διαλυμάτων τῶν θειοκυανιοῦχων ἀλκαλίων. Οὕτω δ' ὁ θειοκυανιοῦχος ἄργυρος διαλύεται ἐν ψυχρῷ ἐν διαλύματι θειοκυανιοῦχου καλίου 100%. Ἐὰν αἱ συνδρῶσαι οὐσίαι ληφθῶσιν εἰς ποσότητας ἰσομοριακὰς σχηματίζεται τὸ γνωστὸν ὁμογενὲς περίπλοκον:

ὅπερ λαμβάνεται ἐν κρυσταλλικῇ καταστάσει καὶ διαλύεται εἰς τὴν ἐλαχίστην δυνατὴν ποσότητα ἀπεσταγμένου ὕδατος, οὔτινος ἄλλως τε ἀρκεῖ μικρὰ περισσεΐα, ὅπως προκαλέσῃ τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ περιπλόκου καὶ τὸν ἐπαναχωρισμὸν ἀμόρφου θειοκυανιοῦχου ἀργύρου.

Αἱ κυρίως ἀλογονοῦχοι ἐνώσεις τοῦ ἀργύρου συμπεριφέρονται κατὰ τρόπον ἐντελῶς ἀνάλογον. Λάβωμεν ὡς παράδειγμα τὸν ἰωδοῦχον ἄργυρον, ὅστις διαλύεται ἐν τῷ πυκνῷ ὕδατικῷ θειοκυανιοῦχῳ καλίῳ παρέχων ἐν περίπλοκον ἅλας ὡς ἐξῆς:

Ὑπὸ δὲ τὰς συνθήκας ταύτας ἑτερογενὲς συνδυασμὸς μεταξὺ ἀργυρικῶν καὶ διαλυτῶν θειοκυανιοῦχων ἐνώσεων φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἀδύνατος καὶ ἡ ἀντίδρασις μεθ' οἰουδήποτε τῶν ἀλογονοῦχων τοῦ ἀργύρου φέρει πάντοτε πρὸς ἐν ἀργυροθειοκυανιοῦχον μέταλλον.

Ἀντιδράσεις ἀναλόγους πρὸς τὴν εἰρημένην ἔχω ἤδη ἐρευνήσει ἐπὶ σχετικῶν ἐνώσεων τοῦ μολύβδου¹ καὶ ἔχω ἀποδείξει ὅτι τὰ θειοκυανιοῦχα σχηματίζουσι διὰ παραταγῆς μετὰ τοῦ ἰωδοῦχου μολύβδου κρυσταλλικὰς περιπλόκους μορφάς. Ἄλλ' ἢ περιπτώσις αὕτη δὲν εἶναι ἐξαιρετικὴ ὡς θέλω διαπιστώσει διὰ τῶν κατωτέρω καὶ ὁ ἰωδοῦχος ἄργυρος δύναται νὰ παράσῃ μικτὰς θειοκυανιοῦχους συμβολάς, ἀρκεῖ αἱ ἀντιδράσεις νὰ τελεσθῶσιν ἐν καταλλήλῳ ὀργανικῷ μέσῳ. Κατὰ πρῶτον δὲ λόγον πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ μοριακαὶ ἐνώσεις μεταξὺ τοῦ εἰρημένου ἀργυρικοῦ ἅλατος

¹ A. C. VOURNAZOS, *Zeitschr. f. anorg. und allgem. Chemie*, 155, σ. 241.